

Konklusion

Artikel 40 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992 skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der på grundlag af artikel 6, stk. 4, i Rådets direktiv 88/361/EØF af 24. juni 1988 om gennemførelse af traktatens artikel 67 (ophævet ved Amsterdamtraktaten) forbyder en statsborger i Fyrstendømmet Liechtenstein at erhverve en sekundær bolig beliggende i en medlemsstat i Den Europæiske Union, hvorfor en national myndighed skal se bort fra denne nationale lovgivning.

(¹) EUT C 328 af 4.12.2010.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 18. februar 2011 — Der Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof mod Mohsen Afrasiabi, Behzad Sahabi og Heinz Ulrich Kessel

(Sag C-72/11)

(2011/C 252/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Der Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Sagsøgte: Mohsen Afrasiabi, Behzad Sahabi og Heinz Ulrich Kessel

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kræver en tilrådighedsstillelse som omhandlet i artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 423/2007 (¹), at den økonomiske ressource straks kan anvendes af personen eller enheden på listen til at anskaffe sig pengesummer eller tjenesteydelser? Eller skal artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 423/2007 fortolkes således, at forbuddet mod indirekte at stille en økonomisk ressource til rådighed omfatter leveringen og installeringen af en funktionsdygtig, men endnu ikke brugbar, økonomisk ressource (her: en vakuumovn) til en tredjemand i Iran, der har til hensigt at anvende denne ressource på et senere tidspunkt til at fremstille produkter for en af de juridiske personer, enheder eller organer, der er opført i bilag IV og V til forordningen?
- 2) Skal artikel 7, stk. 4, i forordning (EF) nr. 423/2007 fortolkes således, at der alene kan foreligge omgåelse, hvis gerningsmanden formelt — men kun proforma — tilpasser sine handlinger til forbuddet i artikel 7, stk. 1-3, i forordning (EF) nr. 423/2007, således at disse selv ved den

bredeste fortolkning af forbudsbestemmelsen ikke længere er omfattet heraf? Er det derfor udelukket, at en handling både kan være omfattet af forbuddet mod omgåelse og forbuddet mod tilrådighedsstillelse? I bekræftende fald kan en handling, som (endnu) ikke er omfattet af den (direkte) tilrådighedsstillelse, da alligevel være en omgåelse af artikel 7, stk. 4, i forordning (EF) nr. 423/2007?

Eller er artikel 7, stk. 4, i forordning (EF) nr. 423/2007 en opsamlingsbestemmelse, hvorunder kan henføres enhver handling, der resulterer i, at en økonomisk ressource stilles til rådighed for en person eller enhed på listen?

- 3) Kræver den subjektive betingelse »bevidst og forsætlig« i artikel 7, stk. 4, i forordning (EF) nr. 423/2007 dels en positiv viden om, at formålet med eller følgen af handlingen er en omgåelse af forbuddet mod tilrådighedsstillelse, og derudover endnu et vidererækkende viljeselement, i det mindste i den forstand at gerningsmanden i alt fald samtykkende affinder sig med omgåelsen af forbuddet? Eller skal det også afhænge af gerningsmanden, at forbuddet omgås, således at han altså handler forsætligt?

Eller hvis der ikke kræves en bevidst omgåelse, er det da tilstrækkeligt, at gerningsmanden blot anser omgåelse for mulig og samtykkende affinder sig hermed?

- (¹) Rådets forordning (EF) nr. 423/2007 af 19.4.2007 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 103, s. 1).

Appel iværksat den 13. maj 2011 af Longevity Health Products, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 9. marts 2011 i sag T-190/09, Longevity Health Products, Inc. mod KHIM — Performing Science LLC

(Sag C-222/11 P)

(2011/C 252/24)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Longevity Health Products, Inc. (ved Rechtsanwalt J. Korab)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Performing Science LLC

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appelsag iværksat af selskabet Longevity Health Products, Inc. fremmes til realitetsbehandling
- Rettens afgørelse af 9. marts 2011, sag T-190/09, ophæves, og

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Begrænsninger i friheden til at anvende et varemærke kan alene begrundes ud fra offentlighedens interesse, bl.a. for at undgå en eventuel forveksling hos kundekredsen. Dette kan imidlertid udelukkes i det foreliggende tilfælde, da såvel specialister som lægfolk kan skelne mellem varemærkets ordlyd 5 HTP og den systematiske betegnelse for 5-hydroxytryptophan.

Specialister som apotekere og dyrlæger ved, at bare ubetydelige ændringer i udtrykkene for de kemiske klassifikationer eller kemiske formler kan føre til væsentlige forskelle i stoffernes sammensætning. Denne personkreds vil derfor naturligt fortsætte med at anvende den korrekte kemiske betegnelse, der ikke svarer til det omhandlede varemærke.

»Informerede brugere«, det vil sige lægfolk og forbrugere, der har interesse i de pågældende produkter, er ligeledes bekendte med, at betegnelserne for de forskellige stoffers kemiske klassifikationer eventuelt kun udviser ringe forskel, men dog er forbundet med væsentlige forskelle i stoffernes farmakologiske, kemiske og fysiske egenskaber.

Lægfolk, der ikke har nogen interesse i de pågældende produkter, er imidlertid ikke i stand til at fastslå en forbindelse mellem varemærkebetegnelsen 5 HTP og stoffet 5-hydroxytryptophan og kan derfor heller ikke blive villedes.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgien) den 20. maj 2011 — RVS Levensverzekeringen NV mod Belgische Staat

(Sag C-243/11)

(2011/C 252/25)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: RVS Levensverzekeringen NV

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielle spørgsmål

1) Er artikel 50, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring⁽¹⁾, hvorefter forsikringsaftaler, uden at det foregriber

en senere harmonisering, udelukkende er pålagt de indirekte skatter og parafiskale afgifter, hvormed forsikringspræmierne er belastet i den medlemsstat, hvor forpligtelsen består, og artikel 50, stk. 3, hvorefter hver medlemsstat med forbehold af senere harmonisering på de forsikringsselskaber, som indgår forpligtelse på dens område, anvender de nationale bestemmelser vedrørende de foranstaltninger, der skal sikre opkrævning af de indirekte skatter og parafiskale afgifter i henhold til stk. 1, til hinder for en national lovgivning som WDRT's artikel 173 og artikel 175, stk. 3, hvorefter forsikringsaftaler (herunder livsforsikringer) er undergivet en årlig skat, når risikoen befinder sig i Belgien, navnlig når forsikringstageren har sin sædvanlige bopæl i Belgien, eller, hvis forsikringstageren er en juridisk person, når denne juridiske persons afdeling, som aftalen vedrører, befinder sig i Belgien, uden at forsikringstagerens opholdssted på tidspunktet for indgåelsen af aftalen tages i betragtning?

2) Er de fællesskabsretlige principper om fjernelse af hindringerne for den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser mellem medlemsstaterne i Fællesskabet, der følger af artikel 49 TEUF og 56 TEUF, til hinder for en national lovgivning som WDRT's artikel 173 og artikel 175, stk. 3, hvorefter forsikringsaftaler (herunder livsforsikringer) er undergivet en årlig skat, når risikoen befinder sig i Belgien, navnlig når forsikringstageren har sin sædvanlige bopæl i Belgien, eller, hvis forsikringstageren er en juridisk person, når denne juridiske persons afdeling, som aftalen vedrører, befinder sig i Belgien, uden at forsikringstagerens opholdssted på tidspunktet for indgåelsen af aftalen tages i betragtning?

⁽¹⁾ EFT L 345, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Cluj (Rumænien) den 23. maj 2011 — straffesag mod Rareș Doralin Nițaș, Gicu Agenor Gânscă, Ana Maria Oprean (født Șchiopu), Sergiu Dan Dascăl, Ionuț Horea Baboș

(Sag C-248/11)

(2011/C 252/26)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Cluj

Parter i hovedsagen

Rareș Doralin Nițaș, Gicu Agenor Gânscă, Ana Maria Oprean (født Șchiopu), Sergiu Dan Dascăl, Ionuț Horea Baboș